

КИКИ (Нетърпеливо). Ама то е близко, царкиньо. Хей го кжде е! До сега да сме отишли и да сме се върнали. Ако не дойдешъ, беднитъ ще си останатъ пакъ бедни. Хайде, че бързамъ.

ЦАРКИНЯТА, Хайде, тогава. Само по-бърже!

(Кики и царкинята се скриватъ задъ храститъ. Дветъ прислужнички се разговарятъ и се смѣятъ. Следъ малко се чува барабанътъ).

МАРА (Сепва се и скача), Брей, какво се разбъбрахме ние! Кжде е царкинята? Царкиньо, царкиньо!

ИВАНКА (Скача). Царкиньо!

(И дветъ се затичватъ къмъ храститъ, разглеждатъ навредъ и викатъ: Царкиньо-о-о, царкиньо-о-о! Ослушватъ се. Далече се чува пакъ барабанътъ).

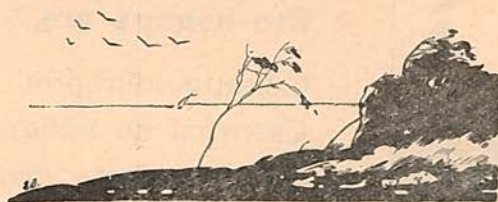
МАРА. Леле мале, какво да правимъ сега?

ИВАНКА. Трѣбва да обадимъ на царя! (Тичешкомъ излизатъ).

ЗАВЕСА

(Продължава въ втората книжка)

Лжчезаръ Станчевъ



ЖЕРАВИ

Отлитатъ жерави на ято
Къмъ югъ, къмъ югъ отиватъ тѣ,
Че мина веселото лѣто
И вредъ земята запуснѣ.

Високо чезнатъ по небето,
Поглеждатъ съ мжка родний кжтъ,
Далече мѣрка се морето,
Къмъ него тѣ летятъ, летятъ!

Отлитатъ жерави на ято
Съ прощаленъ и плачевенъ гракъ,
И ще се върнатъ тукъ, когато
Настане свѣтла пролѣтъ пакъ.

Ненчо Савовъ